

## 202

*Προικοσύμφωνο*

p. 114r-v

/ Εἰς δόξα τῆς Ἀγίας Τριάδας ἀμὴν ἐν τῇ Ναξίᾳ 1682/ Μαρτίου / 14/

/ Εἰς τὸν οἶκον τοῦ μαστρὸς Σταυράτην Πελεκάνου ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς μαστρὸς Σταυράτης ὅμα / δι μὲ τὴν συνβίαν του τὴν κερὰ Φλουρέντζα τὴν σήνμερον θέλου καὶ ποιοῦσιν τὸ παρὸν / προικοσύνφωνον τῆς ἀρχοντοπούλας τος τῆς κερὰ Μαρίας ὅπως σὺν Θεῶν ἡ / γίω νὰ ἐπάρ[[ου]]ην γαμπρὸ τὸ μαστρὸ Δημήτριο τὸν Μπαρζαλῆ εἰς ἄνδραν τῆς νόμι / μον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὅρίζειν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴ / ἐκκλησία ὁ ὅποιος ἀνωθεν γαβρὸς εύρισκεται διὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Κων / σταντινούπολη καὶ ἐν μπρώτοις τάζου οἱ ἀνωθεν γονέοιν τῆς κορης τος καὶ τοῦ γαμ[προῦ] / τος τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν τος ἔπειτα / εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν μία εἰκόνα τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου καὶ ὅλη τοὺς ἀγίους / Σαράντες ἔτιν τὸ περιβόλι ὅπού ἔχουν εἰς τὸν Ἀγίους Ἀναργύρους καὶ τὸ χωράφι / λεγόμενον τοῦ Μαυριανοῦ σύνμπλιο τοῦ σινιόρ Νικολετάκην Σουμμαρούπα ἀκόμη τὸ / ἀμπέλι ὅπού ἔχουν εἰς τὸ Κατζινκρὶ ἀκόμη τὸ χωράφιν ὅπού εἶναι σύνμπλιο τοῦ / ἵδιου ἀμπελίου ἔτιν τὸ χωράφιν ὅπού ἔχουν εἰς τὸν ἄγιο Ιωάννη τῷ Σαλούκων ἔ / τιν τὸ σπίτιν ὅπού κάνθουνται τὴν σήνμερον μὲ κάθεν μασαρία κατὰ τὸ ὀν / τέτιν ἔπειτα κρεββατοστρώσια τέσσερα μπουστομπράτζολα ζευγάρια / πέντε καμιζόλα μία κόκκινη σκαρλάτην τὰ μπουστομπράτζολα τὸ ἔνα ζευ / γάρι εἶναι ταγιάδα καὶ τὸ ὅλο μπλέκτινα καὶ τὸ ὅλο μπροκάδα καὶ τὸ ὅλλο[ο] / κόκκινα βελούδα καὶ τὸ ὅλο πράσινα βελούδα καὶ τὰ ἀνωθεν κρεββατοστρώσια / εἶναι κοκκινοκέντητα τὸ ἔνα / ζευγάρι τὰ / σεντόνια / καὶ τὸ ὅλον μαυροκέντητα καὶ τὰ δύο ὅσπρα ξεχητέ / νια τὰ παπλώματα εἶναι τὰ δύο πράσινα μεταξωτὰ καὶ τὸ ἔνα κόκκινο μεταξω [τὸ] / καὶ τὸ ὅλο γεράνιο λινὸ τὰ μαξελάρια κοκκινοκέντητα ζευγάρι ἔνα καὶ τὸ ὅ[λο] / μαυροκέντητα καὶ τρία ὀσπροκέντητα καὶ οἱ κουρτοῦνες οἱ δύο ὀσπροκέντη [τες] / καὶ οἱ δύο μαυροκέντητες καὶ τιλάριν γεμάτην μαλλὶν ἔνα καὶ μαξελαρομά [ννες....] / πετζοπουλομάντηλα πῆχες σαράντα ἥγου 40/ ποδιὲς ἔξε καὶ μπόλι[ες δέ] / κα καὶ πουκάμισα δικτῶν τὰ τέσσερα βαριὰ καὶ τὰ τέσσερα ὅλα φράνκεια [...] / ροζιὲς μὲ τὰ μπλεκτὰ ζευγάρια δύο δακτυλίδια μαλαματένια ἔφτὰ / τὸ ἔνα βουλωτῆριν κολαΐνες μαργαριταρένιες φαναράτες δύο σκολα[ρί] / κια μαλαματένια ζευγάρι ἔνα φακιόλι χρυσὸν μὲ τὸ μαργαριτά[ρι] / ἔνα βελόνες τῆς κεφαλῆς ἀσημένες δύο καὶ ὅλυσσιδα τοῦ βουλωμάτου ἀση[μέ] / νια μία μαγέτες ἀσημένιες δύο μποῦστο [...] / βαθηνα

τζέλια δύο / και καντηλιέρα / λύχνο ένα και / στανιάδα / έτιν σκάνιο ένα μπάνκον [ε] / να κασέλέτα τοῦ μπάκου μία και κασέλες τέσσερις και κατρέφτες δύο και [...] / [[τζέλια δύο]] σκάμπελα τέ[[ρ]]σσερα μὲ τὴν κοντετζιόν ετούτην λέσιν οἱ [ά] / νωθεν γονέοι πώς νὰ τρῶνσιν ἀπὸ τὸ ἄνωθεν περιβόλι τὸ ἐμισόν τος ἔως φο-[ρου] / ζωῆ τος και τῶν ἐδυονῶ και ἀποθανόντας τος ὅλο ἐδικόν τος μὲ τὴν εὐχήν τος ο[...] / κάμνου τος και κοντετζιό δτιν εὶ μὲν και κάμνου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκ[ός τος.....] τὶς ἔταξαν αὐτινῶν και τῶν μπαιδιῶν τος εὶ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὄρισην και [...] / ἀκληροιν τὰ δσαν τὸς ἐτάζου νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικούς [τος κατὰ] / τὴν μπαλαιὰ συνήθεια τοῦ τόπου μας και νὰ μὴν ἔχει ἔξουσία ἀπ' ὅ, τι τῆς τάζου [...] στις μήτε νὰ πουλήσῃ μήτε νὰ χαρίσῃ μήτε διὰ τὴ ψυχήν της νὰ τὰ δώσῃ εὶ μὴ [μό] / νο πενήντα ρεαλίων πρᾶμα νὰ ἔχῃ ἔξουσία νὰ δώνη διὰ τὴ ψυχήν της τὰ [ό] / ποῖα πράματα ὅπου τάζου οἱ ἄνωθεν γονέοι τῆς τὰ δίνου λίμπρα και ἐλεύ / θερα ἀπὸ πᾶσαν χρέος ὅπου νὰ θέλασι ἔχειν οἱ αὐτοὶ γονέοι βάνον / τας και ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια διακόσια ἀν ἀλληλογήσου νὰ τὰ ζη / μιώνουται τὰ μισὰ τοῦ ἀφέντη τοῦ καδῆ και τὰ ἄλλα ἐμισὰ τοῦ ἀφέντη τοῦ πέ / η εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ ὅποιοι γρά / φου ὑπὸ χειρός τος και τὰ ἔξης λέγοντας και ἐτοῦτον ὁ ἄνω εἰρημένος μα / στρὸ Σταμάτης πώς ἔκαμε εἰς τὴν Κωνσταντινόπολη ὅμοιο ὠσὰν ἐτοῦτον ἀ / βαντάριο ὅμπρὸς εἰς τὸν ἄνωθεν γαμπρὸ και ἐπειδὴ και τὸ ἔκεινο ἀβαν / τάριο νὰ ἥρχούντονε κάτων μὲ τὸν μισὲρ Νικολὸν τὸν Σιγάλα διὰ νὰ βαλ / θῆν εἰς τὴν κατζηλλαρία και ἐπειδὴ και νὰ πιάσου οἱ φράνγγοι τὸ κατίκι / νὰ τὸ γδύσουσιν ἐπήρασιν και ἔκεινον τὸ ἀβαντάριο και ἔχάθην και εἰς τοῦ / τὸν ἔκαμα οἱ ἄνωθεν γονέοι τὸ παρὸν προικοσύνφωνον εἰς πλέα βεβαί / ωσιν και στερέωσιν ἀντζι και περισσότερα ἀπὸ κεῖ πούγραφεν ἔκεινον γρά / φει ἐτοῦτον.

/ — ἐγὼ Μιχέλης ὁ ἀδελφός της στέργω και βεβαιώνω στὰ ἄνωθεν —

/ ἀκόμη ὁ ἀδερφός μου ὁ Γεώργης στέργει στὰ ἄνωθε και ἐπειδὴ νὰ μὴ / ἥξερη νὰ γράψῃ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Μιχέλης γιὰ λόγου του —

/ — Νικολὸς Σιγάλας μάρτυρας στὰ ἄνωθε ++

/ — μισὲρ Ἀντώνης Σκλαβοῦνος μάρτυρας ὑπὸ χειρός κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος μή ἔχοντας / γράμματα

/ — Φρατζίκος Διακονόπουλος μάρτυρας στάνωθε ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος πούμπλικος Ναξίας ἔγραψα.

